

KROTOSZYŃSKI ORĘDOWNIK POWIATOWY

Orędownik wychodzi: we wtorek, czwartek i sobotę.

OGłoszenia przyjmuje ekspedycja „Głosu Wielkopolskiego“.

Rozporządzenie

w przedmiocie mleka i masła
A. Przepisy dla całej Dzielnicy Pruskiej.

Art. 1. Kompetencje przyznane w przepisach niemieckich względnie pruskich „Reichsstelle für Speisefette“ i „Provinzialfettstelle“ przysługują Departamentowi Aproprowizacji Ministerstwa byłej Dzielnicy Pruskiej.

Art. 2. Na obszarze całej byłej Dzielnicy Pruskiej cena na masło nie winna przekraczać w handlu hurtowym 8mk. za funt, w handlu detalicznym 8,50 mk. za funt.

B. Przepisy dla Województwa Poznańskiego z wyjątkiem powiatów bydgoskiego miejskiego i wiejskiego oraz wyrzyckiego.

Art. 3. Na obszarze Województwa Poznańskiego z wyjątkiem powiatów bydgoskiego miejskiego i wiejskiego oraz wyrzyckiego stosuje się zasadę wolnego obrotu mlekiem i masłem, twarogiem i wyrobami serowemi z mleka odtłuszczonego, o ile następujące artykuły nie ustanawiają wyjątków.

W obydwóch powiatach bydgoskich i wyrzyckim obowiązują w przedmiocie mleka i masła artykuły 15 i 16 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Zakazuje się:

1. używania mleka nieodtłuszczonego i śmietany w przedsiębiorstwach przemysłowych, wyłączając wyrób masła,

2. używanie mleka wszelkiego rodzaju przy pieczeniu chleba oraz do procederowego wyrobienia czekolady i słodyczy,

3. wydawania śmietany w cukierniach, piekarniach, oberżach, szynkach i wszelakich gospodach,

4. obrotu śmietaną; dozwolone jest jedynie odstawianie śmietany przedsiębiorstwom, wyrabiającym procederowe masło, oraz odstawianie śmietany gminom na podział między chorych,

5. procederowego wytwarzania i wydawania bitej śmietany oraz proszków śmietankowych,

6. używania mleka do fabrykacji farb,

7. używania mleka do wytwarzania sernika (kazeiny) w celach technicznych,

8. dawanie mleka nieodtłuszczonego zwierzętom, wyłączając cielęta poniżej sześciu tygodni,

9. używania masła do procederowego wypiekania pieczywa wszelkiego rodzaju, do fabrykacji mydła i na cele techniczne.

Departament Aproprowizacji może zezwolić na wyjątki.

Art. 5. Gminom nabywającym mleko do podziału przysługuje prawo wydawania przepisów dotyczących tegoż podziału.

Art. 6. Gminom wolno celem uregulowania handlu detalicznego masłem zarządzić, iż masło w handlu detalicznym oddawać wolno tylko za okazaniem karty żywnościowej i tylko w pewnych dniach oraz w ograniczonej ilości.

Art. 7. Gminom przysługuje prawo wyznaczania przedsiębiorstw, do których w obrębie gminy wolno odstawiać mleko tłuste, i zakazywania odstaw do innych przedsiębiorstw w obrębie gminy.

Bezpośrednio do rąk konsumentów wolno producentom oddawać najwyżej 1 litr mleka tłustego dziennie.

Gminy mogą jednakowoż zarządzić, że producentom bezpośrednio do rąk konsumentów nie wolno odstawiać mleka.

Art. 8. Procederową sprzedażą masła i mleka wolno poza producentami tychże artykułów trudnić się tylko osobom posiadającym skład artykułów spożywczych.

Art. 9. Każdy handlujący procederowo mlekiem lub masłem winien zgłosić się do władzy powiatowej, w miastach ponad 25000 mieszkańców do magistratu.

Termin zgłoszenia określa wymienione władze.

Art. 10. Władze wymienione w art. 9 mają prawo:

1. przydzielania handlującym mlekiem lub masłem odbiorców,
2. zakazania handlu mlekiem i masłem osobom nieodpowiednim nie wyłączając posiadzcicieli składów artykułów spożywczych.

Art. 11. Władzom powiatowym, w miastach ponad 25000 mieszkańców magistratom, nadaje się prawo wydawania zarządzeń obowiązujących mleczarni i osoby handlujące mlekiem lub masłem do prowadzenia ksiąg.

Z ksiąg tych winna wynikać:

1. dostarczona ilość mleka.
2. dostarczona i wytworzona ilość masła,
3. nazwisko dostawcy,
4. ilość hurtownie odstawnego mleka i masła oraz nazwiska hurtownych odbiorców,
5. ilość detalicznie oddanego mleka i masła.

Art. 12. Mleczarnie i osoby handlujące mlekiem lub masłem powinny na żądanie władzy przedłożyć książki wymienione w art. 11.

Art. 13. Cena za litr mleka tłustego nie winna przekraczać w miejscowościach:

do 10000 mieszkańców 0,75,
od 10000—40000 mieszk. 0,85 m.

ponad 40000 mieszkańców 1,20 mk.
Cena za 1 litr mleka odtłuszczonego i maślanki nie winna przekraczać 0,60 marek.

Art. 14. Równocześnie tracą moc prawną wszystkie przepisy niemieckie i pruskie w przedmiocie obrotu masłem, mlekiem, twarogiem i wyrobami serowemi z mleka, odtłuszczonego oraz wyznaczające na artykuły te ceny maksymalne lub wytyczne.

Przepisy końcowe i karne.

Art. 17. Znosi się:

1. Rozporządzenie dotyczące ceny na twaróg z 6 lutego 1919. (Tyg. Urzędowy str. 25),

2. rozporządzenie wprowadzające wolny obrót twarogiem i serowemi wyrobami z mleka nie odtłuszczonego z 15 maja 1919 r. (Tyg. Urzędowy str. 54),

3. rozporządzenie wprowadzające wolny obrót mlekiem i masłem z 4. czerwca 1919 r. (Tyg. Urzędowy str. 96) wraz z rozporządzeniami dodatkowymi z 12 i 27 czerwca 1919 r. (Tyg. Urzędowy str. 137),

4. rozporządzenie w sprawie zużywania masła z 18 września 1919 r. (Tyg. Urzędowy str. 256),

5. rozporządzenie z 2 października 1919 r. (Tyg. Urzędowy str. 298),

6. rozporządzenie w przedmiocie mleka i masła z 29 listopada 1919 r. (Tyg. Urzędowy str. 364),

Art. 18. Karze więzienia do roku i grzywnie do 100000 mk. lub jednej z tych kar ulegnie

1. kto przekroczy tak ceny wyznaczone w niniejszym rozporządzeniu jak ceny wyznaczone przez władze powiatowe na mocy artykułu 16-go,

2. kto nie zastosuje się do przepisów artykułów 4, 7, ustęp II, 8, 12, lub do przepisów wydanych przez odnośne władze na mocy artykułu 5, 6, 7, ustęp I i III, 9, 10 i 11.

Art. 19. Przedsiębiorstwom winnym wykroczenia przeciw przepisom wymienionych w art. 19 można w drodze administracyjnej zamknąć przedsiębiorstwo na czas ograniczony lub nieograniczony. Towar, względem którego zaszło wykroczenie, ulec może konfiskacie.

Art. 20. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia opublikowania.

Poznań, dnia 1 marca 1920 r.

Za Ministra

L. Pluciński, Podsekr. Stanu.

Szef Departamentu Aproprowizacji
Ponikiewski.

Niżej podani stawili wniosek o wyjazd do Niemiec na stałe.

Wszyscy ci, którzy mają jakiegokolwiek pretensję do chcących się wyprowadzić, zechcą się zgłosić w przeciągu 8 dni do Starostwa, Biuro przepustek pokój nr. 12.

Buchwald Wilhelm, Krotoszyn, Jetter Sophi, Konarzewo, Wüste Max, Krotoszyn, Ludwig Gottlieb, Kobylin, Lootz Gottlieb, Kobylin, Fischer Gustaw, Krotoszyn, Nather August, Krotoszyn, Jurisch Otto, Biadki, Rauhut Otto, Kobylin,

Krotoszyn, d. 9 marca 1920.

Übersetzung d. Dział urzędowy.

Verordnung betreffend Milch und Butter. A. Vorschriften für das ganze ehemals preussische Teilgebiet.

Art. 1. Die der Reichsstelle für Speisefette und der Provinzialfettstelle in deutschen und preussischen Vorschriften zustehenden Befugnisse stehen dem Departement Apropowiczji Ministerstwa byleji Dzielnicy Pruskiej zu.

Art. 2. Innerhalb des ganzen ehemals preussischen Teilgebiets darf der Preis für Butter im Grosshandel 8 Mk, für ein Pfund im Kleinverkauf 8,50 Mk. für ein Pfund nicht überschreiten.

B. Vorschriften für das Województwo Poznańskie mit Ausnahme des Stadt- und Landkreises Bydgoszcz und des Kreises Wyrzysk.

Art. 3. Im Gebiete des Województwo Poznańskie mit Ausnahme der Kreise Bydgoszcz Stadt und Land und Wyrzysk gilt der Grundsatz des freien Verkehrs mit Milch und Butter, Quark und Käsefabrikaten aus Magermilch, sofern nicht in den folgenden Artikeln Ausnahmegestimmungen vorgesehen sind.

In den Kreisen Bydgoszcz Stadt und Land und Wyrzysk sind für Butter und Milch die Artikel 15 und 16 der vorliegenden Verordnung massgebend.

Art. 4. Es ist verboten:

1. Vollmilch und Sahne in gewerblichen Betrieben ausser zur Herstellung von Butter zu verwenden,

2. Milch jeder Art bei der Brotbereitung und zur gewerbmässigen Herstellung von Schokolade und Süssigkeiten zu verwenden,

3. Sahne in Konditoreien Bäckereien, Gast-Schank- und Speisewirtschaften aller Art zu verahfolgen,

4. Sahne im den Verkehr zu bringen, es ist lediglich gestattet, Sahne an gewerbliche Betriebe zur Herstellung von Butter, sowie an Gemeinden zur Abgabe an Kranke zu liefern.

5. geschlagene Sahne (Schlag-sahne) oder Sahnenpulver gewerbmässig herzustellen und zu verahfolgen,

6. Milch bei Zubereitung von Farben zu verwenden,

7. Milch zur Herstellung von Kasein für technische Zwecke zu verwenden,

8. Vollmilch an Tiere zu verfüttern, ausgenommen an Kälber, die nicht älter als sechs Wochen sind,

9. Butter zur gewerbmässigen Herstellung von Gebäck aller Art, zur Herstellung von Seife

und zu technischen Zwecken zu verwenden.

Das Departement Apropowiczji kann Ausnahmen von den Verboten zulassen.

Art. 5. Gemeinden, die Milch zur Weiterverteilung erwerben, sind berechtigt, Bestimmungen bezüglich dieser Verteilung zu erlassen.

Art. 6. Die Gemeinden haben das Recht, zweks Regulierung des Butterkleinhandels anzuordnen, dass Butter nur gegen Vorlegung der Lebensmittelkarte und zwar nur an bestimmten Tagen und in beschränkter Menge verabfolgt werden darf.

Art. 7. Die Gemeinden sind befugt, Gewerbebetriebe zu bezeichnen, an welche innerhalb der Gemeinde Vollmilch abgegeben werden darf, sowie die Abgabe von Vollmilch an andere Gewerbebetriebe zu verbieten.

Unmittelbar an Verbraucher dürfen die Erzeuger höchstens 1 Liter Vollmilch täglich abgeben.

Die Gemeinden sind jedoch befugt, anzuordnen, dass seitens der Erzeuger unmittelbar an Verbraucher Vollmilch nicht abgegeben werden darf.

Art. 8. Den gewerbmässigen Verkauf von Butter und Milch dürfen ausser den Produzenten dieser Gegenstände nur gewerbmässige Lebensmittelhändler betreiben.

Art. 9. Jede Person, die gewerbmässig mit Milch oder Butter handelt, muss sich bei der zuständigen Kreisbehörde, in Städten, mit mehr als 25000 Einwohnern beim Magistrat melden.

Die Anmeldefrist wird von den genannten Behörden festgesetzt.

Art. 10. Die im Art. 9 erwähnten Behörden sind berechtigt:

1. den Milch- und Butterhändlern die Abnehmer zuzuteilen,

2. den Milch- und Butterhandel nicht geeigneten Personen, mit Einschluss von Lebensmittelhändlern zu untersagen.

Art. 11. Den Kreisbehörden, in Städten mit mehr als 25000 Einwohnern den Magistraten, wird die Berechtigung erteilt, anzuordnen, dass Molkereien sowie gewerbmässige Milch- und Butterhändler Geschäftsbücher zu führen haben, die enthalten müssen:

1. die dem Gewerbebetrieb gelieferte Milchmenge,

2. die dem Gewerbebetrieb gelieferte bezw. von ihm erzeugte Buttermenge,

3. die Namen der Lieferanten,

4. die zu Zwecken des Weiterverkaufs abgegebene Milch- und Buttermenge, sowie die Namen der Weiterverkäufer,

5. die im Kleinverkauf abgegebene Milch- und Buttermenge.

Art. 12. Molkereien sowie Milch- und Butterhändler haben auf Ver-

langen der Behörden die im Art. 11 erwähnten Bücher vorzulegen.

Art. 13. Der Preis für 1 Liter Vollmilch darf Ortschaften bis zu 10000 Einwohnern 0,75 Mk.

In Ortschaften von 10000 — 40000 Einwohnern 0,85 Mk.

In Ortschaften über 40000 Ein- 1,20 Mk. nicht überschreiten.

Der Preis für 1 Liter Mager- oder Buttermilch darf 0,60 Mk. für 1 Liter nicht überschreiten.

Art. 14. Gleichzeitig treten alle deutschen und preussischen Vorschriften ausser Kraft, welche die Bewirtschaftung von Butter, Milch, Quark und Käsefabrikaten ausser Magermilch regeln und für diese Artikel Höchst- oder Richtpreise festsetzen.

Schluss- und Strafbestimmungen.

Art. 17. Es werden aufgehoben:

1. die Verordnung betreffend die Preise für Quark vom 6. Februar 1919 (Tyg. Urzędowy Seite 25),

2. die Verordnung betreffend Einführung des freien Handels mit Quark und Käsefabrikaten aus Magermilch, vom 15. Mai 1919 (Tyg. Urzędowy Seite 54),

3. Die Verordnung betreffend die Einführung des freien Verkehrs mit Milch und Butter vom 4. Juni 1919 (Tyg. Urzędowy Seite 96), zugleich mit den Zusatzverordnung vom 12. und 27. Juni 1919 (Tyg. Urzędowy Seite 137),

4. die Verordnung, betreffend die Butterverwendung vom 18. September 1919 (Tyg. Urzędowy Seite 256),

5. die Verordnung vom 2. Oktober 1919 (Tyg. Urzędowy Seite 298),

6. die Verordnung betreffend Milch und Butter vom 29. November 1919 (Tyd. Urzędowy Seite 364).

Art. 18. Mit Gefängnis bis zu 1 Jahre und Geldstrafe bis 100000 Mark oder mit einer dieser Strafen wird bestraft:

1. wer die in vorliegender Verordnung festgesetzten Preise oder die von den Kreisbehörden auf Grund des Art. 16 festgesetzten Preise überschreitet,

2. wer die Vorschriften der Artikel 4, 7 Abs. 2, 8, 12, oder die auf Grund der Artikel 5, 6, 7 Abs. 1 und 3, 9, 10 und 11, durch die zuständigen Behörden erlassenen Vorschriften nicht befolgt.

Art. 19. Gewerbetreibende, welche den in Art. 18 angeführten Vorschriften zuwiderhandeln, kann ihr Betrieb im Verwaltungswege auf bestimmte oder unbestimmte Zeit geschlossen werden. Die Ware, bezüglich welcher eine strafbare Handlung begangen worden ist, kann für verfallen erklärt werden.

Art. 20. Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Veröffentlichung in Kraft.

Poznań, den 1. März 1920.

Für den Minister
L. Pluciński

Unterstaatssekretär.

Der Chef Departamentu
Apropowiczji
Ponikiewski.

Dnia 14. lutego r. b. wybrano nowy zarząd przymusowego cechu kominiarskiego, który dotąd w zawieszaniu był. Cechmistrzem wybrano obwodowego mistrza kominiarskiego p. Bielawskiego z Poznania, ul. Wybickiego Nr. 3. (Froebela) do którego się w sprawach kominiarskich zwracać polecam. Wobec tego, iż Związek mistrzów kominiarskich Polaków, którzy dotąd zastępował przymusowy cech kominiarski już nie jest upoważnionym do tego zastępowania, cofam moje rozporządzenie z dnia 10. lipca 1919 r. nr. dz. 886. I. G.

Krotoszyn, d. 6. kwietnia 20.

Starosta.

Większa część gospodarzy nie przysłała jeszcze listów przewozowych na odebrany węgiewiel. Przypominam rozporządzenie z dnia 3 marca t. r. i nakaze bezwzględnie dla każdego nieprzysyłającego nam listu przewozowego i przez to utrudniającego nam pracę, ażeby węgiewiel w przyszłości nie dostarczono.

Krotoszyn, dnia 9 4 1920.

Starosta.

Am 14. Februar d. Js. hat man einen neuen Vorstand für die Zwangsschornsteinfegerinnung gewählt, der bisher verhängt war. Zum Innungsmeister hat man den Bezirksschornsteinfegermeister Herrn Bielawski Poznań ul. Wybickiego 3. gewählt an den man sich in Schornsteinfegerangelegenheiten wenden soll. Da die polnische Schornsteinfegermeisterinnung, die bisher die Zwangsschornsteinfegerinnung vertreten hat, nicht mehr berechtigt ist die Vertretung noch weiter zu übernehmen nehme ich meine Verfügung vom 10. Juli 1919 nr. 886 I. G. zurück.

Krotoszyn, d. 6. April 1920.

Starosta.

Grösserer Teil von Landwirten hat noch keine Frachtbrieft für erhaltene Kohlen eingeschickt. Mache auf die Verfügung vom 3. März d. J. aufmerksam und werde in Zukunft bestimmen, dass diesen Landwirten die uns dadurch unsere Arbeit erschweren, keine Kohlenzuschickt werden.

Krotoszyn, den 9. 4. 1920.

Starosta.